

УВОД

Историја људског друштва указује да се човек, као разумно биће, никад није одрицао права да скупа са осталим члановима заједнице уређује послове од општег и заједничког интереса. Један од константних разлога сукоба међу људима била је тежња за превазилажењем централизма и непосредно учешће становништва у вршењу власти.

Локална самоуправа данас, у суштини, представља остварење идеје комуне на сада оствареном степену развоја људског друштва. Идеја комуне је пратила развој људског друштва од најстаријих времена и до сада се више пута појавила у пракси у различитим облицима. Идеја такве заједнице вероватно се појавила се у преткомунистичком друштву, у којем су људи заиста били друштвено једнаки.

Распадом крвнородничких заједница остала је слика колективног подсвесног, и она се обнавља увек на нов начин у зависности од услова и околности у којима људи живе и раде. Праслика заједнице по мери човека први пут се појављује у античком периоду у лику полиса (града-државе); други пут, њу проналазимо у ери раног хришћанства кроз захтев за једнакошћу свих људи унутар хришћанских заједница.

У феудализму се, са истим идејама, формирају градови-комуне, а унутар ових заједница кристалишу се елементи будућег грађанског друштва, а из оквира институције комуналних слобода јавља се идеја личне слободе.

Стално присуство идеје комуне у људској историји учинило је да се она сврста у ред оних племенитих утопија које се вероватно никада неће остварити у пракси, али ће ипак утицати на обликовање човекове свести и његовог света. Идеју комуне данас препознајемо у бројним моделима локалне заједнице (самоуправе).

ПОЈАМ И ОБЛИЦИ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Политиколошким речником изражено: „Локална самоуправа је политичко територијална заједница грађана која се карактерише самоорганизацијом ужих друштвених група и појединаца на одређеном простору ради задовољења оних врста заједничких потреба које се карактеришу пространом блискошћу (комунална делатност, уређење и очување животне средине, здравствена и социјална заштита, образовање и слично).“

Локална самоуправа се може дефинисати и као „аутономни систем управљања локалним заједницама, конституисаним на ужим деловима државне територије. Она је истовремено оригинална и основна организација власти. Развијеност локалне самоуправе је и један од услова демократије и правне државе. Како је самоуправа локалним заједницама право грађана обично гарантовано уставом, за државу оно значи обавезу да створи услове за континуирано функционисање локалне заједнице као целине.“

У политичкој теорији постоји потреба јасне издиференцираности појма локалне самоуправе од сродних појмова који се често (неоправдано) користе као синоними за објашњавање ове друштвене целине. Ту се пре свега мисли на појмове: политичко-територијална аутономија, деконцентрација и децентрализација власти. Основно полазиште политичке науке у овом смислу, јесте да, без обзира на извесне сличности, ови појмови имају различита значења и да се не могу користити као синоними.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com